

בבא בתרא צה

ת"ש, דתני רבין בר ר"נ:

דחייה	ניסיון לחזק שיטת רב הונא
התם הן חסר הן יתיר א"ל, מיהו רביע לא חשיב, יתר מרביע חשיב, דכיון דחזי ליה לאיצטרופי בתשעת קבין, הויא לה ארעא חשיבתא באפי נפשא והדרא	לא את המותר בלבד הוא מחזיר, אלא מחזיר לו את כל הרביעין כולן;
התם מעיקרא שוה בשוה א"ל, מיהו פחות משתות - לא ידיעה במנה ומחיל איניש, שתות - ידיעה ולא מחיל איניש, יתר משתות - מקח טעות הוא ובטל מקח	האונאה, פחות משתות - נקנה מקח, יותר משתות - בטל מקח, שתות - קנה ומחזיר אונאה: אמאי? ליהדר עד פחות משתות! ש"מ: כל היכי דבעי לאהדורי - כולה מהדר!
כל יתר מכאן כבא ליטע מתחלה דמי	המקבל שדה מחברו ליטע - הרי זה מקבל עליו עשר בוריות למאה, יותר מכאן - מגלגלין עליו את הכל!

מרתף של יין וכו'.

קושי: היכי דמי? אי דא"ל מרתף של יין סתם - קשיא, אי דאמר ליה מרתף זה של יין - קשיא, אי דאמר ליה מרתף זה - קשיא! דתניא:

ברייתא 2 – רב זביד	ברייתא 1	
נותן לו יין שכולו יפה	נותן לו יין שכולו יפה (לפי התיקון בתירוץ - ומקבל עליו עשר קוססות למאה)	מרתף של יין אני מוכר לך
נותן לו יין שכולו יפה, ומקבל עליו עשר קוססות למאה	נותן לו יין הנמכר בחנות	מרתף זה של יין אני מוכר לך
	אפילו כולו חומץ הגיעו	מרתף זה אני מוכר לך

תירוץ: לעולם דא"ל מרתף של יין סתם, ותני ברישא דברייתא: **ומקבל עליו עשר קוססות למאה.**

קושי: ובסתם מי מקבל? והא תאני ר' חייא: **המוכר חבית יין לחברו - נותן לו יין שכולו יפה!**
תירוץ: שאני חבית, דכולא חד חמרא הוא.

קושי: והא תני רב זביד דבי ר' אושעיא: **מרתף של יין אני מוכר לך - נותן לו יין שכולו יפה מרתף זה של יין אני מוכר לך - נותן לו יין שכולו יפה, ומקבל עליו עשר קוססות למאה, וזהו אוצר ששנו חכמים במשנתנו!**

תירוץ: אלא מתניי נמי דאמר ליה זה.

קושי: קשיא זה אזה!

תירוץ:

מרתף זה של יין אני מוכר לך	נותן לו יין הנמכר בחנות	נותן לו יין שכולו יפה, ומקבל עליו עשר קוססות למאה
	דלא א"ל למקפה	דאמר ליה למקפה

הלכך:

1. מרתף של יין וא"ל למקפה - נותן לו יין שכולו יפה;
2. מרתף זה של יין וא"ל למקפה - נותן לו יין שכולו יפה, ומקבל עליו עשר קוססות למאה;
3. מרתף זה של יין ולא א"ל למקפה - נותן לו יין הנמכר בחנות.